

vist gør Lovforslagets § 2 en Undtagelse for eksisterende Anlæg, der er i Brug ved Lovens Vedtagelse, men denne Undtagelse er dog ikke saa værdifuld, som den ved første Øjekast kan synes at være. Elektriske Anlægs Levetid er kort, ofte kun 10 à 15 Aar, visse Apparater og Maskiner vil endda være udsat for Fornyelser endnu hurtigere, og Bestemmelsen i § 2 bliver derfor ret hurtigt illusorisk.

Det er en overmaade farlig Bestemmelse i §§ 1 og 2, at Ejeren af et elektrisk Anlæg skal finde sig i, at hans Anlægs Nyttевærdi ved støjdæpende Midler forringes; kun hvis det er i væsentlig Grad, kan han modsætte sig det. Det forekommer Elektricitetsværkerne at være en Bestemmelse, som strider mod almindelig Retsopfattelse, og den Frist af 14 Dage, der gives til at indanke Sagen for Ministeriet for offentlige Arbejder, er for kort. Ofte vil man behøve meget længere Tid for med Sikkerhed at kunne afgøre, om Nyttевærdien er nedsat og hvor meget.

For alle Nyanlægs Vedkommende skal Elektriciteten selv bære Udgiften, og den kan blive meget bekostelig og byrdefuld. Lovforslagets § 1 siger ganske vist „med rimelig Bekostning“, men hvad er rimelig Bekostning, naar henses til, at Forslaget som Eksempel blandt andet nævner „Omlægning af Ledninger m. m.“? Det kan blive en endog meget kostbar Foranstaltning.

Efter Undersøgelser, som er foretaget dels af Præsidenten for den tyske Elektricitetsværksforening, Dr. Passavant, og dels herhjemme, fremgaar det, at Udgiften til støjdæpende Apparater, som nævnes i Lovforslaget, andrager mellem 2 og 100 pCt. af Anskaffelsesprisen for de Apparater, paa hvilke de skal anbringes.

Endvidere vil Vedligeholdelsen af de støjdæpende Apparater, som ifølge Lovforslaget skal bekostes af Ejeren af det elektriske Anlæg, kunne medføre væsentlige Udgifter, som i Øjeblikket ikke kan overses, idet Levetiden for saadanne Støjdæpningsanordninger maa formodes at være særdeles kort, og man i Øjeblikket er uden tilstrækkelig Erfaring paa dette Omraade, ligesom man ej heller kan overse Omkostningerne ved deres Vedligeholdelse. Derfor maa man anse § 4 for alt for rigoristisk og urimelig for Ejerne af elektriske Anlæg. Der maa kræves en Garanti for, at de for Radioens Regning truffene Foranstaltninger er saa driftssikre, at man med Rimelighed kan forlange, at Ejerne skal afholde Reparationer m. m. Skal der anbringes Sikringer foran Kondensatorerne, kan Udsiftningen af saadanne ved Gennembrænding medføre store Udgifter for den ukyndige Motorejer.

Med Hensyn til Bestemmelserne i § 3 ønsker Elektricitetsværkerne udover de Betænkeligheder, der allerede under Sagens Behandling er fremkommet i Rigsdagen, at udtale, at da de Forstyrrelser, som fremkommer fra Sporveje og kommende elektriske Baner, ikke kan undgaas, maa det forekomme upaakrævet at tvinge andre til at afskaffe en Støj, der er svagere end den, der dog ikke kan undgaas.

Der er ikke i Forslagets § 1 nævnt noget om Elektricitetsværkernes Tidsprioritet, jfr. Stærkstrømslovens § 3, men det maa dog formentlig være saaledes ogsaa for Anlæg, der er taget i Brug efter Lovens Ikrafttræden, at et elektrisk Anlæg, f. Eks. en Stærkstrømsledning, ikke skal være forpligtet til at bekoste Støjdæmpningen, hvis det viser sig, at den foraarsager Forstyrrelser paa et senere opsat Modtageanlæg, f. Eks. i et senere opført Beboelseshus. I et saadant Tilfælde bør Radiofonien selv bekoste Forstyrrelsen fjernet, f. Eks. ved Omlægning af Ledningen, men saaledes som Lovforslaget er affattet, bliver dette ikke Tilfældet.

Det maa dog paa Forhaand fra alle Sider kunne anerkendes, at de samfundsmæssige Erhvervshensyn, Ledningen tjener, maa gaa forud for de overvejende underholdningsbetonede Hensyn, Antennen repræsenterer. Tidsprioriteten har den hidtil gældende Lovgivning respekteret, og Lovforslagets § 2 tager ogsaa Hensyn hertil, men § 1 gaar aldeles udenom dette Retsprincip, som vor Retsopfattelse hviler paa, og som den hidtidige Lovgivning har anerkendt.

Elektricitetsværkerne anser Affattelsen af § 1 for alt for vidtgaaende, idet den efter sin Ordlyd beskytter al Lytning uden Begrænsning. Som anført og af alle anerkendt bevæger man sig her paa Forsøgets Stadium, og skal Lytningen desuagtet gennem Lovgivningen have Beskyttelse, vilde det dog være rimeligt i